

מ"ת 1817/01/24 - מדינת ישראל נגד סאבר מצלח (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"ת 1817-01-24 מדינת ישראל נ' מצלח(עציר)
תיק חיצוני: 534285/2023

לפני	כבוד השופט אבי וסטרמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	סאבר מצלח (עציר)

ב"כ המבקשת, מתמחה מר עומרי אופיר

ב"כ המשיב, עו"ד הישאים קבלאן

החלטה - ראיות לכאורה

כתב האישום

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו, במסגרת אישום מס' 1, עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק; במסגרת 6 אישומים נוספים, מיוחסות למשיב עבירות של פריצה לרכב, גניבת רכב, חבלה במזיד ברכב, כניסה לישראל שלא כחוק, וכן נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

2. לפי אישום מס' 1, בתאריך 19.12.23, שהה המשיב בעיר מודיעין בלא שהחזיק אישור כניסה או שהייה בישראל.

3. לפי אישומים 2-7, בין התאריכים 25.11.23 עד 16.12.23, התפרץ המשיב לשישה רכבים שונים שחנו בעיר מודיעין, גנב אותם ונהג בהם לעבר שטחי האזור, בלא שיש ברשותו רישיון נהיגה וללא ביטוח, וזאת בלא שהחזיק אישור שהייה או כניסה כדין לישראל.

טענות הצדדים

4. המבקשת טוענת כי בידיה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, בהן הודעות המתלוננים, תיעוד מצלמות "עין הנץ", דו"חות פעולה של השוטרים, סרטוני מצלמות הגוף של השוטרים, דיווחים למוקד 100, דו"ח סיכום מז"פ ותמונות, פלטי איתוראן, תמונות המשיב לאחר המעצר, ואיכונים סלולריים.

5. ב"כ המשיב מסכים לקיומן של ראיות לכאורה באשר לאישום 1. בהתייחס לאישומים 7-2, חולק ב"כ המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למרשו. לעניין זה טען כי התמונות ממערכת "עין הנץ" אינן ברורות, כי מתועדת בהן דמות חסרת כל ייחוד, אין חוות דעת זיהוי פנים בתיק, ועל כן לא ניתן להסתמך על ראיית הזיהוי האמורה.

עוד טען ב"כ המשיב כי לא ניתן לקשור את המשיב למנוי הטלפון שמספרו 0524571918, אשר מאוכן בקשר עם המעשים המיוחסים לו. בהקשר זה טען כי אין ראיה אשר קושרת את המשיב לשימוש בכרטיס הסיים אשר הוצא מהמכשיר שנתפס ברשותו.

דין והכרעה

6. כידוע, בדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון האם קיימת תשתית ראייתית לכאורית להרשעת הנאשם. לשם כך, נדרש בית המשפט לבחון האם חומר הראיות הקיים מצביע על סיכוי סביר להרשעת הנאשם, בהנחה שהראיות יעברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (בש"פ 2281/20 **אבו עאבד נ' מדינת ישראל** (8.4.20)). במסגרת זו אין מקום להידרש לטענות הנוגעות למהימנות העדויות או למשקלן, אשר מקומן להתברר בפני המותב שדן בהליך העיקרי (בש"פ 916/17 **רבי נ' מדינת ישראל** (15.2.18)).

7. המחלוקת בין ב"כ הצדדים נוגעת לשאלת זיהוי המשיב כמי שתועד במערכת "עין הנץ" כשהוא נוהג בכלי הרכב הגנובים, וכן לשאלה האם המשיב הוא מי שעשה שימוש במנוי הטלפון אשר נטען כי אוכן בזירות גניבת כלי הרכב או במחסום מכבים בעת מעבר כלי הרכב הגנובים.

האם המשיב הוא מי שעשה לכאורה שימוש במנוי הטלפון המסתיים בספרות 1918 ?

8. כפי שעולה מדו"ח תובנות אשר נכתב על ידי רס"ר עמית נחום, מנוי הטלפון המסתיים בספרות **1918** הוא סים נוסף של חברת סלקום שנמצא במכשיר הטלפון של המשיב. מסמך נוסף המצוי בתיק הוא תמונה שצילם החוקר ובה מתועדים שני כרטיסי הסיים שהיו במכשיר הטלפון של המשיב.

לפי האמור בדו"ח, מדובר במנוי שהיה פעיל ביום 14.9.23 ולאחר מכן בין התאריכים 22.11.23 ו-19.12.23.

9. גרסת המשיב בעניין זה, אותה מסר בחקירתו מיום 19.12.23, היא כי הסיים הנוסף שנמצא במכשיר הטלפון שלו הוא של ג'וואל, ואינו זוכר מה מספרו (שורות 133-134). בחקירתו מיום 27.12.23, כאשר החוקרת הטיחה בפניו כי יש במכשירו הנייד שני מספרים של חברת סלקום ולא של ג'וואל, השיב "לא בתוך הטלפון. אני אמרתי שיש לי עוד מספר שאני לא מכיר ויש לי סים של ג'וואל". בהמשך, מסר המשיב כי הוא עושה שימוש בסיים הנוסף מאז שמכשיר הנייד ברשותו, מזה 3-4 שבועות, ואישר כי המספר הנוסף נמצא מאז רק אצל (שורות 29-37).

10. סיכומו של עניין זה: **המבקשת הניחה ראיות לכאורה המלמדות על כך שמנוי הטלפון המסתיים בספרות 1918 היה בשימוש של המשיב במועדים הרלוונטיים.** אף אם נטען עתה על ידי בא כחו כי לא ניתן לקבוע כי המשיב הוא זה שהשתמש בסיים זה, הרי שהמשיב עצמו, בחקירתו, לא חלק על כך שעשה שימוש בכרטיס הסיים הנוסף שהיה במכשיר הטלפון שלו, במועדים הרלוונטיים.

אישומים מס' 4 ו-6

11. במסגרת החלטה זו אבחן קיומן של ראיות לכאורה לשניים מן האישומים בלבד - אישומים מס' 4 ו-6. ככל שימצאו ראיות לכאורה למיוחס באישומים אלה, די יהיה בכך לצורך גיבושן של עילות המעצר.

12. ראשית, המשיב זוהה כמי שנוהג בכלי הרכב, אשר תועדו במערכת "עין הנץ" בעת המעבר במחסום מכבים.

רנ"ג אביטבול שמואל ציין במזכר שנכתב על ידו ביום 12.12.23, כי זיהה את המשיב כמי שנוהג בכלי הרכב, בין היתר הרכבים נשוא אישום 4 ואישום 6. עוד רשם, כי הוא "מכיר היטב את סאבר מוצלח מתוקף תפקידי כרכז מודיעין בגזרת העיר מודיעין מוכר לי כאובייקט רכוש בגזרה. אני מכסה את הגזרה למעלה מארבע שנים ומכיר אותו היטב כולל את כל המשפחה, ראיתי אותו פנים מול פנים מספר פעמים בעבר ובמהלך השנה החולפת".

כמו כן רס"ר עמית נחום ציין במזכר שנכתב על ידו ביום 20.12.23, כי הוא מזהה בביור את המשיב, אותו חקר ביום 19.12.23, כמי שתועד בתמונות ממערכת עין הנץ, בין היתר באישומים האמורים.

אוסף כי תיעוד מערכת "עין הנץ" הנוגעת לאישומים האמורים, הינה באיכות אשר על פני הדברים מאפשרת זיהוי (לעניין זה אפנה לתמונות המוגדלות שבמזכר מיום 20.12.23), וניכר דמיון בין תמונות הנהג לבין תמונתו של המשיב במועד מעצרו.

13. ראית הזיהוי נתמכת במחקרי התקשורת.

באשר לאישום 4 - ממחקר התקשורת עולה כי מספר הטלפון המסתיים בספרות 1918 אכן ביום 12.12.23 בשעה 00:45 ברחוב תלתן 1 בעיר מודיעין - כתובת הסמוכה למקום בו חנה הרכב הגנוב, מול בית המתלונן ברחוב חרצית 21 בעיר. בהמשך, בשעה **01:14** אכן מספר הטלפון בבית ע'ור א-תחתא שבסמוך למחסום מכבים (לגבי סמיכות מיקום האנטנה למחסום, ר' דו"ח תובנות שרשם עמית נחום, סעיף ב(5)); לפי תיעוד מערכת "עין הנץ", הרכב הגנוב עבר במחסום מכבים ביום 12.12.23 בשעה **01:10**.

באשר לאישום 6 - ממחקר התקשורת עולה כי מספר הטלפון המסתיים בספרות 1918 אכן ביום 4.12.23 בשעה **00:35** בבית ע'ור א-תחתא שבסמוך למחסום מכבים (לגבי סמיכות מיקום האנטנה למחסום, ר' דו"ח תובנות שרשם עמית נחום, סעיף ב(2)); לפי תיעוד מערכת "עין הנץ", הרכב הגנוב עבר במחסום ביום 4.12.23 בשעה **00:34**, לכיוון האיזור.

גרסת המשיב

14. המשיב, בחקירתו, כפר בחשדות המיוחסים לו. בהודעתו מיום 19.12.23 טען כי נכנס לישראל באותו מועד כדי לבקר את אחותו. עוד טען כי לא היה במודיעין במהלך 4-5 החודשים האחרונים (שורות 118-119). בחקירתו מיום 27.12.23, טען כי לא הוא שתועד בתמונות ממערכת "עין הנץ", ושלל את הטענה כי גנב את כלי הרכב.

ניתוח הראיות וסיכום

15. ב"כ המשיב מיקד טענותיו בקושי הקיים, לשיטתו, בהסתמכות על זיהוי מתיעוד של מערכת "עין הנץ", כבסיס לקיומן של ראיות לכאורה. זאת, בין היתר בהיעדר חוות דעת מומחה. לעניין זה הפנה גם לפסיקה.

16. ראשית, כפי שנקבע בפסיקה, המסגרת המרכזית לבחינת הסוגיות הנוגעות לטיב הזיהוי היא ההליך הפלילי עצמו, בו יחקרו השוטרים על הזיהוי ואופן ביצועו. בשלב המעצר, מתבצעת בחינה זו על בסיס קיומן של ראיות לכאורה (בש"פ 4253/13 סוסן נ' **מדינת ישראל** (27.6.13)). לעניין זה יצויין כי במזכר רכז המודיעין נרשם שהזיהוי נעשה על בסיס היכרות ממושכת עם המשיב, על רקע עבודתו של הרכז. טענותיו של ב"כ המשיב לגבי מהימנותם של דברי הרכז, מקומן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת הליך המעצר. כמו כן, אזכיר כי באישומים אליהם נדרשתי, מדובר בתמונות באיכות המאפשרת זיהוי.

17. שנית, ראית הזיהוי אינה עומדת לבדה. בכל אחד מן האישומים האמורים אוכן המשיב במחסום מכבים, במועד סמוך מאד לשעת מעבר הרכב הגנוב במחסום. באחד מן האישומים האמורים אוכן גם בסמוך למקום גניבת הרכב. זאת, בעוד בחקירתו טען כי לא היה במודיעין במהלך החודשים שקדמו לתפיסתו. גרסה זו אינה מתיישבת על פניה עם ממצאי האיכון בתיק החקירה, המצביעים על כך שמנוי הטלפון של המשיב אוכן במודיעין פעמים רבות, בתאריכים שונים, בתקופה הרלוונטית.

18. ב"כ המשיב הפנה, לתמיכה בטענותיו, לת"פ 44000-02-21 **מדינת ישראל נ' חליל אבו קביטה** (2.1.22), בו נזהר בית המשפט (כב' השופט מנחם מזרחי) מלהסתמך על דמיון בין נאשם לתמונתו של חשוד שהופקה ממערכת "עין הנץ" - כבסיס להרשעה, וקבע כי נדרשת לכך תמיכה ראיתית נוספת בדמות איכון. כאמור לעיל, בענייננו, מלבד ראית הזיהוי, עליה ניתן להסתמך, נתמך הזיהוי בכל אחד משני האישומים האמורים בראית תקשורת המאכנת את המשיב באיזור מחסום מכבים, במועד סמוך ביותר למועד בו חצה הרכב הגנוב לכיוון האיזור.

19. איני סבור כי ניתן ללמוד לענייננו גם מהחלטת כב' השופטת וקסלר במ"ת 42097-03-22 **מדינת ישראל נ' אבו עואד ואח'** (13.4.22), אשר גם אליה הפנה ב"כ המשיב. בעוד שבעניין **אבו עואד** קבע בית המשפט חולשה ראיתית מאחר והתביעה ביקשה לבסס את ההרשעה על זיהוי של בית המשפט בלבד, בהיעדר חוות דעת הנוגעת לדמיון בין הנהג לבין הנאשם, הרי שבענייננו מצויים כאמור בחומר החקירה מזכרים של רכז מודיעין

ושוטר שחקר את המשיב, אשר מזהים אותו בתמונות; הטענות בדבר טיבן של ראיות זיהוי אלה מקומן להתברר במסגרת התיק העיקרי, ולא במסגרת הליך המעצר.

20. אשר על כן, **ניתן לקבוע כי תיעוד המשיב במערכת "עין הנץ" לצד מזכרי הזיהוי וראיות האיכון, מבססים קיומן של ראיות לכאורה להרשעת המשיב באישומים 4 ו-6.** זאת, בנוסף לקיומן של ראיות לכאורה לעבירה המיוחסת באישום מס' 1 (כניסה לישראל שלא כחוק), עליה לא חלק ב"כ המשיב. בהינתן קביעה זו, אשר בנסיבות העניין די בה לצורך קיומן של עילות המעצר, איני רואה צורך להכריע במה שנוגע ליתר האישומים.

ניתנה היום, ב' אדר א' תשפ"ד, 11 פברואר 2024, במעמד הצדדים.